

Den golfu v Kořenci

S UNIÍ PRO ROZHODČÍ A MEDIAČNÍ ŘÍZENÍ A CHARITATIVNÍM PODTEXTEM

Nazvat ten den turnajem by bylo málo. Nazvat jej komerčním turnajem by bylo pořád málo. Ten den, kdy Unie pro rozhodčí a mediační řízení pozvala svoje současné i možné budoucí partnery na přátelské setkání s golfem na moravské hřiště Kořenec, se zařazení do nějaké krabičky vymyká.

Golf byl přirozeně stěžejním tématem, hrál se klasický stablefordový turnaj, pro nehrající doprovod fungovala akademie, pozdě večer proběhl ještě noční turnaj, ale to nebylo zdaleka vše, co na ten den pro své partnery unie připravila.

Začalo to hned příjezdem. Zrovna jsem nedovoleně držel sluchátko u ucha, když mi cestu zastoupili dva zajíci – tedy „zajíci“, do playboyovských oblečků nastrojené dlouhonohé dívky. O pár metrů dál stáli další čtyři zajíci! Nekontrolovaně jsem se rozesmál a nebyl jsem s to zatočit do vjezdu na parkoviště. Před klubovnou se blýskala řada naleštěných peugeotů a podle pestré výzdoby a množství stánků bylo jasné, že tady nejde jen o turnaj. Obchodní ředitelka unie Štěpánka Faranová to také při zahájení prezentovala – jde o setkání, jehož hlavní, ale zdaleka ne jedinou –, naplní je golf.

Na pozvánce bylo – snídaně od 8.30 h, start Cannon v 10 h. Stačí přijet po deváté hodině, řekl jsem si. Nestačilo – kořeňské snídaně jsou barvitě pokaždé, ale tahle byla zvlášť vyvedená, škála lahůdek široká. Když jsem si na svém talířku donesl ke stolu hromádku škvarků a pár řezů štrúdlu, spoluhráči slabších povah a žaludků se jen divili. Ale každý podle svých chutí...

Turnaj byl nabitý, dohromady s akademií bylo ten den v Kořenci 190 účastníků. Hned od rána se prodávaly lístky do tomboly, jejíž výtěžek šel na konto Nadačního fondu Modrý hroch, který získává prostředky na brněnskou dětskou chirurgii.

Na Nadační fond se vybíralo také při soutěžení na akademii a při speciální soutěži na tříparové patnácté jamce. Tam měli mít hráči možnost porovnat se s trenérem – profikem –, kdo bude blíž jamce. Ale trenér se roznemohl a Kořenec pohotově dodal svou dětskou hvězdu, desetiletou Melanii Wendelbergrovou. Trefit se líp než ona a postoupit do slosování o pěknou cenu se za dvě stovky pokusila spousta hráčů, ale jen pramálo z nich slavilo úspěch. I tyto peníze šly na charitativní účely a Monika Chasáková, šéfka Nadačního fondu, děkovala při vyhlášení výsledků hráčům za rekordní vybranou sumu.

„Zajíci“ byli i na hřišti a vydrželi až do večerního vyhlášení výsledků. Kromě nich bylo celé hřiště vyzdobeno i jinak – na každém odpališti ležel košík a v něm dvě láhve místní kořenovice, díky stálým dodávkám jídla a nápojů neumřel nikdo hladu, žízni ani vyčerpáním. Hrál se sice urputně, ale ten den měl širší vyznění než jen golfové výsledky.

Po hře čekala na účastníky módní přehlídka, byli vylosováni výherci letu balonem, u klubovny se pekla selátka, na střeše nové přístavby klubovny probíhala ochutnávka vín, koňaků a doutníků. Z té střešky jsem pozoroval, jak se Kořenec noří do tmy – trvá to tady déle než jinde, hřiště je vysoko nad Boskovickou brázdou a výhled na západ nic nekryje.

Nikdy jsem v Kořenci takhle pozdě večer nebyl. Ze střešky působilo okolí klubovny až přízračně, nízká světla vytvářela na pozadí travnatého svahu plastický obrazec, připomínalo mi to obydlí hobitů ze zahajovací scény Pána prstenů. Pak dorazili zpět balonoví letci plní zážitků a pomalu se rozběhl noční turnaj. Kdo to nezná, neví, jak je noční golf zajímavý. Někteří z hráčů tvrdili, že jim to v noci šlo líp než ve dne..., proč ne, přes den se něco naučili a teď to aplikovali. To už se pomalu blížil konec této dlouhé story. Společensky byl Den s unií určitě jedním z nejpovedenějších turnajů letošní kořeňské sezony.